

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobce **P. M.**, bytem P., P. 169, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem v Olomouci, Jeremenkova 40a, **o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 1. 2014, č. j. KUOK 10300/2014, ve věci přestupku,**

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.**
- III. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

[1] Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí citovaného v záhlaví. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 13. 11. 2013, č. j. SMOL/210078/2013/OARMV/DPD/Ost, kterým byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb. Přestupku se měl, že po žalobce dopustit porušením § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu tím, že dne 24. 6. 2013 poté, co řídil asi ve 22:25 hodin nákladní motorové vozidlo tov. zn. Mercedes Benz Sprinter, registrační značky X, v obci Přáslavice ve směru jízdy na Mrsklesy, od restaurace „Na hřišti“ k ubytovně „Mikulka“, a kdy u něj byla na

přístroji Alcotest Dräger výrobní číslo X ve 22:29 hodin naměřena hodnota 0,38 g/kg alkoholu v dechu, odmítl se na výzvu policisty podrobit opakované dechové zkoušce, jakož i následně lékařskému vyšetření s odběrem biologického materiálu ke zjištění, zda nebyl při řízení vozidla ovlivněn alkoholem. Za tento přestupek mu byla uložena pokuta ve výši 25.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v trvání jednoho roku od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

[2] Žalobce v žalobě namítal, že žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že dne 12. 11. 2013 byla správnímu orgánu I. stupně doručena písemnost, ve které se žalobce omluvil z ústního jednání nařízeného na 6. 11. 2013, kdy tato byla předána k doručení 11. 11. 2013 a přílohou byla kopie rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti. Správní orgán I. stupně pozdě zaslanou a doručenou omluvu žalobce neakceptoval, jelikož hodnocení toho, zda se v tomto případě jedná o náležitou omluvu, provádí správní orgán I. stupně i s ohledem na průběh řízení, kdy důvod dostatečný pro přeložení prvního ústního jednání již nemusí být dostatečný i pro jeho další přeložení. Tento názor je shodný s názorem Nejvyššího správního soudu podle rozsudku sp. zn. 6 As 50/2003, podle kterého si žalobce měl nevyhovující termín jednání snažit posunout, resp. sjednat se správním orgánem na termín jiný a pokud se ani o to nepokusil, byly pozdější námitky žalobce vůči jeho nepřítomnosti účelové. Dle doložených rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti, měl žalobce neschopnosti dvě, v určitém časovém rozpětí po sobě jdoucím a stejně tak, jak si mohl dohodnout termín pro absolvování školení bezpečné jízdy na 4. 11. 2013 v Ostravě, mohl si dohodnout termín ústního jednání se správním orgánem I. stupně. Taktéž volba praktického lékaře ordinujícího v OKD Důl Staříč a.s. se jevila odvolacímu správnímu orgánu vzhledem k bydlišti žalobce jako nelogická a účelová. K tomu žalobce uvedl, že musí v prvé řadě uvést na pravou míru tvrzení žalovaného ve vztahu k jeho zdravotnímu stavu. První pracovní neschopnost byla žalobci vystavena v září 2013 pro opakované dlouhotrvající bolesti zad a trvala asi 14 dní, kdy došlo k celkovému zlepšení a ustálení stavu. Poté se žalobce přihlásil na školení bezpečné jízdy, které absolvoval 4. 11. 2013. Již cestou zpátky z Ostravy se mu bolesti vrátily, a proto navštívil svého praktického lékaře, který mu s ohledem na opakovanou diagnózu vystavil ihned pracovní neschopnost a odeslal žalobce ke specialistovi. Tato pracovní neschopnost trvala až do 31. 12. 2013. V dané věci tedy nejde o to, zda žalobci nějaký termín vyhovoval či nikoliv, ale o zdravotní důvody, které nelze předvídat a kterým se zejména žalobce jako osoba samostatně výdělečně činná musí podřídit nejen ve správním řízení, ale i ve svých podnikatelských aktivitách, které jsou jeho jediným zdrojem příjmů. Žalobce odkázal na § 74 odst. 1 zákona o přestupcích. Na žalobcově straně byl dle jeho názoru vážný důvod spočívající v akutních a nesnesitelných bolestech, pro které se prakticky nemohl pohybovat a pro které mu lékař vystavil pracovní neschopnost a stanovil minimálně 3 dny klidu na lůžku. Tuto skutečnost ihned telefonicky oznámil správnímu orgánu a tuto omluvu učiněnou pomocí elektronického komunikačního prostředku ve lhůtě stanovené v § 37 odst. 4 věta druhá správního řádu písemně doplnil. Žalobce měl za to, že podmínky pro projednání přestupku v jeho nepřítomnosti nebyly naplněny a došlo tak k fatálnímu zásahu do jeho práv účastníka řízení, což považoval za vážnou vadu, která způsobila nezákonnost rozhodnutí správního orgánu I. stupně a následně i nezákonnost napadeného rozhodnutí.

Žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí bez jednání podle § 78 a § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

[3] Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, jak ze spisového materiálu vyplývá, žalobce byl předvolán k ústnímu jednání na den 6. 11. 2013, kdy si písemnost k předvolání k ústnímu jednání převzal osobně dne 29. 10. 2013, tedy v dostatečném předstihu. Z rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti vyplývá, že žalobce byl práce neschopen od 5. 11. 2013. Tuto neschopenku však žalobce zaslal správnímu orgánu I. stupně až dne 11. 11. 2013. Ač předvolání k ústnímu jednání obsahovalo telefon na správní orgán včetně e-mailové adresy, žalobce nevyužil možnosti se omluvit ještě před dnem, kdy proběhlo ústní jednání alespoň telefonicky. Toto však zcela zřejmě neučinil a naopak lze z vyčkávání se zasláním omluvy z ústního jednání správnímu orgánu dovodit obstrukční jednání. Tuto skutečnost konstatoval žalovaný již v napadeném rozhodnutí. Žalovaný byl přesvědčen, že provedené dokazování jednoznačně prokázalo zaviněné jednání žalobce, a proto navrhl, aby žaloba byla zamítnuta jako nedůvodná.

[4] Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 27. 1. 2014, s přihlédnutím k době spáchání přestupku, jak je rozvedeno dále v textu rozsudku.

[5] Soud ve vztahu k žalobním námitkám ze správního spisu zjistil, že žalobce byl předvolán k ústnímu jednání na 1. 10. 2013 dne 29. 8. 2013, předvolání žalobce převzal do vlastních rukou 13. 9. 2013. Podáním ze dne 24. 9. 2013 žalobce sdělil správnímu orgánu I. stupně, že vzhledem k tomu, že je momentálně ve stavu pracovní neschopnosti, omlouvá se z účasti na ústním jednání konaném dne 1. 10. 2013. Tato omluva byla odeslána 26. 9. 2013, doručena správnímu orgánu 27. 9. 2013 a byla k ní přiložena fotokopie rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti od 9. 9. 2013, vystavená „privátní lékařskou službou“ OKD Důl Staříč a. s. ve Staříči. Předvoláním ze dne 15. 10. 2013 byl žalobce předvolán k ústnímu jednání na 6. 11. 2013. Toto předvolání žalobce převzal 29. 10. 2013 do vlastních rukou. Dne 6. 11. 2013 proběhlo projednání přestupku v nepřítomnosti žalobce. Dne 12. 11. 2013 byla správnímu orgánu doručena omluva žalobce ze dne 6. 11. 2013, podaná k poštovní přepravě 11. 11. 2013. K této omluvě bylo doloženo v kopii rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti od 5. 11. 2013 vystavené stejným lékařem jako rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti předchozí. Dne 13. 11. 2013 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o přestupku. Podle tohoto rozhodnutí správní orgán první omluvu žalobce uznal jako náležitou a nařídil z důvodu procesní opatrnosti nový termín ústního projednání přestupku na 6. 11. 2013. Žalobce si předvolání 29. 10. 2013 převzal, avšak k nařízenému ústnímu jednání se bez jakékoliv omluvy nedostavil. V předvolání byla žalobci poskytnuta dostatečná doba k přípravě, přičemž byl mj. žalobce poučen, že mu bude dána možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí při ústním jednání. Přestupek byl projednán v souladu s § 74 odst. 1 zákona o přestupcích v nepřítomnosti žalobce.

Podle druhé omluvy žalobce a přiložené kopie rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti ze dne 5. 11. 2013. Datum další kontroly byl určen na 2. 12. 2013. Správní orgán měl za to, že tato omluva žalobce nebyla včasná a neuznal ji jako náležitou, a proto nenařídil nový termín ústního projednání s ohledem na § 59 s. ř. Omluva žalobce byla odeslána správnímu orgánu až 11. 11. 2013, tedy nikoliv bezodkladně, když neschopenka byla vystavena již od 5. 11. 2013, takže žalobce měl a mohl dát správnímu orgánu vědět dříve, když termín jednání byl nařízen na 6. 11. 2013.

[6] V odvolání žalobce namítal, že bylo rozhodnuto o přestupku v jeho nepřítomnosti, ačkoliv (byť dodatečně) svou nepřítomnost u projednání věci omluvil. Dodatečná omluva byla zapříčiněna faktem, že byl ve skutečně špatném zdravotním stavu, který mu *de facto* znemožňoval dodat omluvenku správnímu orgánu ještě přede dnem, kdy k projednání věci v jeho přítomnosti mělo dojít. Žalobce se omluvil obratem poté, co mu to jeho zdravotní stav umožnil. Žalobce měl a stále má zájem se k věci vyjádřit a chce využít svých práv podle § 73 odst. 2 zákona o přestupcích a chtěl k tomu dostat možnost. Žalobce se chtěl osobně zúčastnit projednání jeho přestupku, avšak momentálně mu v tom bohužel zabránily objektivní okolnosti, které nemohl ovlivnit, sám by byl přítom rád, kdyby nenastaly a on se mohl k projednání věci dostavit, mj. proto, že by správnímu orgánu mohl sdělit aktuální změnu stavu jeho bodového hodnocení řidiče. V době absolvování povinných testů měl žalobce odmazány 3 body, tudíž aktuální stav jeho bodového hodnocení byl nikoliv 5, nýbrž 2 body. Tato skutečnost byla zapisována do evidence řidiče souběžně s tím, kdy správní orgán finálně posuzoval žalobcův aktuální přestupek a vydával napadené rozhodnutí a ještě mu zjevně nebyla tato skutečnost známa. Z této skutečnosti, která je již zaevidovaným faktem, měly správní orgány vycházet. Reálný počet 2 bodů má zcela zásadní vliv na hodnocení žalobcova jednání, neboť se tím výrazně mění podmínky posouzení jeho závažnosti a z toho plynoucí kategorizace přísnosti sankcí.

[7] Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že správní orgán I. stupně pozdě zaslalou a doručenou omluvu žalobce neakceptoval, jelikož hodnocení toho, zda se v tomto případě jedná o náležitou omluvu, provádí správní orgán I. stupně i s ohledem na průběh řízení, kdy důvod dostatečný pro přeložení prvního ústního jednání již nemusí být dostatečný i pro jeho další přeložení. Tento názor je shodný s názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v rozsudku sp. zn. 6 As 50/2003, ve kterém se konstatuje, že pokud účastníkovi řízení určitý termín, kdy se mělo konat ústní jednání, nevyhovoval, měl se sám pokusit sjednat se správním orgánem termín jiný. Pokud se o to ani nepokusil, považoval Nejvyšší správní soud pozdější námitky účastníka řízení vůči jeho nepřítomnosti jako účelové. Žalobce dle doložených rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti měl neschopnosti dvě, v určitém časovém rozpětí po sobě jdoucím, a stejně tak, jak si mohl dohodnout termín pro absolvování školení bezpečné jízdy na den 4. 11. 2013 v Ostravě, si mohl dohodnout termín ústního jednání se správním orgánem I. stupně. Taktéž volba praktického lékaře ordinujícího v OKD Důl Staříč a. s. se jeví žalovanému vzhledem k bydlišti žalobce jako nelogická, účelová.

[8] Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[9] K zániku odpovědnosti za přestupek podle § 20 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, nedošlo, protože přestupek se stal 24. 6. 2013 a napadené rozhodnutí nabylo právní moci 11. 2. 2014.

[10] Dále soud konstatuje, že skutková podstata přestupku podle účinné právní úpravy existuje i ke dni vydání rozsudku, a to včetně shodné právní úpravy sankcí, proto posuzoval souzenou věc podle hmotněprávní úpravy účinné v době spáchání přestupku v souladu s § 7 odst. 1 zákona o přestupcích.

[11] Podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném ke dni spáchání přestupku i ke dni vydání napadeného rozhodnutí, *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla se přes výzvu podle § 5 odst. 1 písm. f) a g) odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyla ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou, ačkoliv takové vyšetření není spojeno s nebezpečím pro její zdraví.*

[12] Podle § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 30. 11. 2013, *o přestupku koná správní orgán v prvním stupni ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.*

[13] Spornou otázkou v souzené věci bylo, zda správní orgány správně vyložily neurčitý právní pojem *náležitá omluva* či *důležitý důvod*. Správní orgány tento pojem v kontextu skutkových zjištění, které nejsou mezi účastníky sporné, vyložil tak, že omluva z jednání nařízeného na den 6. 11. 2013 nebyla náležitá ani z důležitého důvodu. To správní orgány odůvodnily tím, že žalobce převzal předvolání na jednání 6. 11. 2013 dne 29. 11. 2013, pracovní neschopnost započala 5. 11. 2013 a přitom žalobce omluvu zaslal až 11. 11. 2013 (doručeno správnímu orgánu 12. 11. 2013). Vzhledem k tomu, že žalobce 5. 11. 2013, příp. bezprostředně po tomto datu, nekontaktoval sám a ani prostřednictvím jiné osoby žádnou formou správní orgán, aby se omluvil či sdělil skutečnost, že je v pracovní neschopnosti, nepřistoupily na výklad, že omluva byla náležitá či z důležitého důvodu. Soud se s tímto výkladem ztotožnil. Žalobce ani neuvedl a nedoložil žádný důvod, pro který by tak nemohl učinit. Přitom postačovalo oznámit tuto skutečnost (omluvu, pracovní neschopnost) telefonicky, e-mailem (i bez zaručeného elektronického podpisu), dopisem, faxem apod., a to i prostřednictvím jiné osoby, jejíž zmocnění by žalobce bezodkladně doložil, jakmile by mu to zdravotní stav dovolil. V potvrzení dočasné pracovní neschopnosti není uvedena diagnóza a žalobce nedoložil lékařskou zprávu, ze které by vyplývalo, že nebyl jednání ani omluvy schopen.

Ačkoli žalobce v žalobě tvrdí, že telefonicky ihned oznámil správnímu orgánu vážný důvod spočívající v akutních a nesnesitelných bolestech, pro které se nemohl pohybovat a měl pracovní neschopnost a stanovené tři dny na lůžku, což doplnil v souladu s § 37 odst. 4 správního řádu elektronicky, nic z těchto skutečností žalobce

nedoložil a není ani obsahem správního spisu. Ani do vydání tohoto rozsudku žalobce nedoložil soudu žádný důkaz o svých uvedených žalobních tvrzeních.

Posouzení důležitosti důvodu omluvy a její náležitosti svěřil zákonodárce správnímu orgánu a jeho správnímu uvážení při výkladu neurčitého právního pojmu *náležitá omluva* a *důležitý důvod* omluvy. Správní orgány si v souzené věci objasnily význam a rozsah těchto neurčitých právních pojmů a v návaznosti na konkrétní zjištěnou skutkovou podstatu a její vyhodnocení ji podřadily pod tyto neurčité právní pojmy správně.

Podle § 78 odst. 1 věta druhá s. ř. s. soud správní uvážení nepřezkoumává, pokud správní orgány nepřekročily jeho meze nebo jej nezneužily. V daném případě soud při výkladu uvedených neurčitých právních pojmů nezjistil ve vztahu k užití právního následku ani překročení mezí správního uvážení, ani jeho zneužití (při volbě procesních kroků, při volbě výkladových metod apod.). Ostatně ani žalobce vůbec nekonkretizuje, jak a čím měly být zneužity či překročeny. Žalobce za dané situace nemohl legitimně očekávat, že přestupek nebude správní orgán 6. 11. 2013 projednávat. S ohledem na průběh celého správního řízení u správních orgánů obou stupňů je třeba vykládat uvedené neurčité právní pojmy v kontextu celé situace, včetně zjištěného skutkového stavu, obsahu námitek a jednání obviněných [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2009, čj. 7 As 28/2009-99, www.nssoud.cz, podle kterého *důležitost důvodu omluvy obviněné z přestupku a jejího zástupce (advokáta) z neúčasti u ústního jednání (§ 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích) je třeba posuzovat z hlediska jejího pořadí, obsahu, v jakém stadiu řízení byla omluva uplatněna (doba od zahájení správního řízení nebo doba do zániku odpovědnosti za přestupek), o jak dlouhý pobyt advokáta (zástupce) v zahraničí jde, zda ze spisu či jiných skutečností nevyplývá jakákoliv obstrukční snaha či potřeba obviněné z přestupku nebo jejího zástupce působit průtahy v řízení nebo dosáhnout zániku odpovědnosti za spáchání přestupku apod.]. V souzené věci podle soudu žalobce relevantní důležitý důvod s ohledem na celý průběh správního řízení neuvedl a především svá tvrzení dostatečně nedoložil.*

[14] Vzhledem k výše uvedenému soud žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.

[15] Soud nepřiznal náhradu nákladů řízení úspěšnému žalovanému, protože žádné náklady řízení neúčtoval a soud žádné ze spisu nezjistil a žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože v něm nebyl úspěšný (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem

lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Olomouci dne 2. 4. 2015

Za správnost vyhotovení:
Markéta Chrudinová

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně